

מסורת הש"ס

(א) [שבת דל. זא ב"ק ע:]
(ב) בדפדפ"ר שלש רשויות.
ועי' ממר"ם ש"ף.
(ג) [לעיל עז: (ד) שבת ז.
ע"ש, ה] צ"ל וזרק. רש"ש,
(ו) בדפדפ"ר ויפול. וכל'
רש"ש, (ז) [שבת ד:]
(ח) בדפדפ"ר ומיגרסא,
(ט) בדפדפ"ר רביעיית,
(י) צ"ל מכירה. רש"ש ועי'
ממר"ם ש"ף. (יא) [שבת
מוספות שבת ה. ד"ה לא
וב"ק ע: ד"ה כמאן].

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהחזקה
ברמיא. הפסן הוליל ומקלט
באחרים על שרשם הרבים
כמי שהחזקה כתבו הוא
ואס"ג עלה נח (שבת ד.)
הורק מראשם לרשום מוס
שקלטה מראשם נמשיק שס
שגת דימן דסופו לנח
מנחה למי. (ב"ב ע.)
דאשורלה מוקום. מנחיו
לקוטם זו גנ. לאושלה
השאלה (ע"ל ע"ד) נעץ
קנה. סממיה ר"ל חסד ר'
רוקק. מר"ה ונח על גביו,
הלבי. מנחה ע"ג עקב
דחב צעי הנחה על גבי
מוקס ד' ברה"י (שבת ד.)

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. מוס' ז"ק
ע ע"ז ד"ה כמאן: [דהא]
הכא החצר איירי דיניה
מקורה. רש"א. ב. אפילו
בלא מחיצות כלל. מוס'
ז"ק ס. ג. ולא איפשרט
התם. ר"ן. ד. דמינכר טפי
שהוא מתרחק מן ההנחה
שהולך כלפי מעלה.
רש"א.

גב' ו'ה ולא **מניטר**. **אזיר** הגג דלתי לא שדיה זיקא ואזירע לוי דבר אחר שגא אמתי קמני מגורשת מן האזיר הא בע **מג' כו'**. **אזיר** דמתני' בבהי עסקין ד בהנחתו דכיון דהגג גבוה י' הוא הוה לא חצר המשמרת לכל דבר גבוה: **והא** לא **מניטר**. דקס"ד ג' שני גבוה מחומת החצר והכי קמני כיון שיא מרשות הגג מגורשת הא אין סופו לנוח אפילו לא באת דליקה דלתי זיקא ודחי ליה חוץ למחילות: **שהיו מחילות התחתונות**. של חצר: **עודפות**. על מעקה של גג דרי נפיק מגג מטא לאזיר מחילות חצר ומשום הכי צעינן עודפות דלתי דקאי בתוך מחילות מעקה הגג י' וזכרון כלפי מעלה כדי שיעבור את המעקה י' יפול לחצר: **קלוטה**. בתוך האזיר: **כמי שהוגהה**. לארץ דמתיא^ה הזורק בשפת מרה"ר לרה"ר ורה"י באמצע רבי מחייב וחכמים פוטרם: **וא"ל רבי** וזרא לרבי אפי' כו'. רבס' ר' דרשי עולא אפילו תימא רבנן כו': **דכני ירודה**. כשורק כלפי מעלה כדי להעבירו את המעקה לא נמחק עד שהגיע לחזור ולירד: **אבל נמחק דרך עלייה**. אע"פ שיא מאזיר הגג לאזיר חצר ומחילות התחתונות עודפות: **אינה מגורשת**. דדרך סילוקו לא מיקרי נתינה אלא דרך הנחתו לזא לרשותה: **שקדם גג לדליקה**. שקדמה וזיקת הגט בחצר קודם ששאל דליקה באזיר החצר: **רשויות חלוקות לגיטין** אם השאילה הבעל מקום בחצירו לקבלת גיטה לא השאילה גגו או ביתו ולא אמרינן לא קפיד דמרי מקומות לא מושלי. משום דמיימי עליה ראייה ממתני' נקט לה הכא: **הא כדאיא** **והא כדאיא**. רישא גג דידה וחצר דידה **כדאיא** **אזיר** הגג: **סופא בג דידה וחצר דידה**. מ' מגרסא באזיר חצר אבל אי תרוייהו דידה ואושלה מקום אימא לך דלא קפיד: **שלא מדות בגיטין**. חלוקות מדין שאר איסורין: **הני מילי**. דפליגי רבנן: **והא דאמר רב הוסה נעץ קנה**. בחצר גבוה ממחילת החצר: **וזכר**. מרה"ר. **ונה על** גביו חייב. דהוה לה הנחה בבה"י שאזיר רה"י עולה עד לרקיע אע"פ דלזיר רשות הרבים אינו למעלה מעשרה כדאמר' במס' שבת (דף י: ט). **הני מילי**. דהוי כמונה לארץ לענין שבת: **אבל** אם היה חצר של אשה וקנה נעוץ גבוה מן המחילות אינה מגורשת שאין סופו לנוח לארץ דרמי ליה זיקא חוץ למחילות וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת הוא דומיא דידה וקנה לא מניטר: **והא**

הא

הזורק פרק שמיני גיטין

ושדי ליה מקמי דלינח ורי
ב וקלטו או גשמים מחקוהו
אזיר שקופו לנוח: צפוח
כמאן דנח והלכך קנאמו

בתנ"י "היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגורשת יהא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת: **גמ'** והא לא מינסר אמר רב יהודה אמר שמואל יבגג שיש לו מעקה עסקינן עולא בר מנשיא משמיה דאבימי אמר ר' הכא בפחות משלשה סמוך לגג עסקינן דכל פחות משלשה סמוך לגג כגג דמי: הוא מלמעלה: והא לא מינסר א"ר יהודה אמר שמואל יבגגן שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות וכן אמר רבי אלעזר א"ר אושעיא כגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות וכן אמר עולא א"ר יוחנן כגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות א"ל ר' אבא לעולא כמאן כרבי דאמר ⁶קלוטה כמי שהונחה דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין שבת אבל הכא משום אינסורי הוא והא קא מינסר וכן אמר ר' אסי א"ר יוחנן כגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות א"ל רבי זורא לר' אסי כמאן כרבי דאמר קלוטה כמי שהונחה דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין שבת אבל הכא משום אינסורי הוא והא קא מינסר: נמחק: א"ר נחמן אמר רבה בר אבוב לא שנו ולא שנמחק דרך ירידה אבל נמחק דרך עלייה לא מאי טעמא מעיקרא גמ' למינח קאי: נשרף: אמר ר' אמר רבה לבר אבוב לא שנו ולא שקדם גט לדליקה אבל קדמה דליקה לגט לא מ"ט מעיקרא לנשרפה קאזיל אמר רב חסדא ⁷רשויות

הִיטָה עֹמֶדֶת בְּרֹאשׁ הַגֵּג. לרצי אושעיא דלמר לעיל (ע"ב) אפילו היא
בטבירא וזכרה ביפורי האי עומדת היינו כמי שעומדת
כלומר כגון שמשתמרת כדמשי לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך
זכרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג דידה מיירי עומדת
ברשותה דמקוץ לה בגמרא:

בגן שהיו מחיצות התחתונות עורפי
עץ העצינות. למד שאל
משרות גג נכנס לשרות וא"ס ומה
מועיל ועודפות מ"מ כחצרון מעל
המקעה לא מנער כנגד הגג ו"ל דרוקו
דשלש מחיצות עודפות חשיב משתמר
ואין לחוש למחיצה רביעית אי נמי
כשהגג קצר ואחר רחב הרבה ועודפות
המחיצות גם י' רביעית מלד זה ומלד זה
וכנגד המקעה אינו כי אם פתח בעלמא
ולא נמי כשהגג עומד באמצע החצר ולא
מן הלב ומחיצות החצר מוקפות לו מכל
זד וא"ס דאמרינן במרובה (ב"ק דף ע':)

פסקי רי"ד

[illegible]

(א) ש"ל פי' דאמי זיקא ושדי
ליה לצראי וכו'.

דמי להא דבְּעֵי רבא בְּפִק דְּצ"מ (דף
 יג.) זרק ארנקי בפתח זה ויאל בפתח
 אחרת מהו אויר שאין סופו לנוח כמונח
 דמי או לא? הכא דבדרך עליה¹ אין דומה
 כל כך שיהא עומד לנוח אי נמי התם
 בצית מקורה דומה יותר עומד לנוח:
 והא

הוא חוצר דידה רישא בנג דידה
א לאו^א דאושלה מקום דחד
ינשי א"ל מידי איריא דלמא
חצר דידה סיפא בנג דידה

במי שהונחה ופליגי רבנן
 וְהָאֵלֶּה דְּרַמְרֵי רַב חֲסִידָא
 בִּזְוִיָּה מֵאָה אִמָּה חֵיִיב לְפִי
 מְסֻרֵּי הוּא זֶה רַב לֹא מִינְטֵר
 וְהָאֵלֶּה

עין משפט
נר מצוה

כט א מ״י פ״ה מהל' ג
 גירושין חל' א סמג
 עשין ז טוש״ע אר״ע סימן
 קטל סעיף ד:
 ל ב מ״י שם הלכה ד
 טוש״ע סיף ו:
 לא א ד מ״י שם הלכה ג
 טוש״ע סיף ז סעיף ד:
 לב ה ו מ״י שם טוש״ע
 סיף א:
 לד ה ח מ״י שם טוש״ע
 סיף ד:
 לה י מ״י פ״ד מהל' ג
 שבת הלכה א סמג
 לאוין ח טוש״ע אר״ע
 סימן שמה סעיף ה:
 לו ב שם הלכה א מהלכות
 גירושין הלכה ו סמג
 עשין ז טוש״ע אר״ע סימן
 קטל סעיף א: